

اساسنامه جدید سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

مصوب کنگره 16 سازمان (مرداد 1390)

نام : سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

تاریخ تاسیس : 4 تیر ماه 1358

هویت : سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) سازمانی است کمونیستی ، که برای برچیدن سرمایه داری و محو مناسبات مبتنی بر نابرابریهای سیاسی ، طبقاتی ، نژادی ، ملی ، جنسی و گرایش جنسی مبارزه می کند و گذار به سوسیالیسم و خود حکومتی واقعی مردم را آلترناتیو خود می داند .

شرایط عضویت :

1- داشتن حداقل 18 سال سن

2- پرداخت حق عضویت

3- فعالیت تشکیلاتی ، سیاسی و اجتماعی در راستای اهداف سازمان در حد توان و امکانات خود

4- پذیرش مبانی برنامه سازمان

تبصره یک : برای عضویت در سازمان ، لازم نیست متولد ایران یا شهروند آن بود .

تبصره دو : عضو سازمان نمی تواند همزمان عضو سایر احزاب سیاسی ایران باشد . اما عضویت در احزاب سیاسی دیگر کشورها ، مادام که با مبانی برنامه سازمان مغایرت نداشته باشد ، اشکالی ندارد .

ابزارهای سیاست گذاری کلان در سازمان

1- کنگره :

عالی ترین ارگان تصمیم گیری در سازمان ، کنگره آن است که در حال حاضر سالی یکبار برگزار شده و کلیه اعضای سازمان می توانند در آن شرکت کنند. در صورت کثرت اعضای مایل به حضور در کنگره و عدم امکان برگزاری آن به صورت مجمع عمومی ، شرکت کنندگان کنگره به شیوه نمایندگی از طرف واحدها و تشکیلاتهای محلی خود انتخاب خواهند شد .

وظایف کنگره عبارتند از : اصلاح یا تغییر برنامه و اساسنامه سازمان – تصویب اسناد و قراردادهای سیاسی و تشکیلاتی - بررسی و نقد عملکرد سیاسی و تشکیلاتی کلیه نهادهای سازمان – انتخاب اعضای دو نهاد انتخابی سازمان ، یعنی : کمیته مرکزی و کمیسیون نظارت و بررسی شکایات .

2- فرآیند

فرآیند یا همه پرسی به مثابه شکلی از دموکراسی مستقیم یکی از ابزارهای تصمیم گیری و تامین مشارکت همگانی اعضای سازمان است . در شرایطی که مصوبات تا کنونی کنگره های سازمان ، صراحت لازم را در مورد یک مسئله سیاسی یا تشکیلاتی مهم نداشته باشند ، به درخواست هر یک از دو نهاد انتخابی سازمان و یا یکسوم اعضای سازمان ، می توان اقدام به برگزاری همه پرسی نمود.

3- مجمع وسیع اینترنتی :

با هدف تعمیق دموکراسی مشارکتی و دخالت مستمر اعضای سازمان در نظارت بر عملکرد نهادهای سازمان و نیز بحث در مورد مسائل سیاسی مهم (پیش از موضع گیری علنی) بطور روتین کنفرانسها و نشستهای اینترنتی برگزار می شوند . مجامع عمومی اینترنتی ، هم می توانند جنبه آموزشی ، مشورتی و رایزنی داشته باشند و هم در مورد مسائل سیاسی مهم ، حکم یک کنگره فوق العاده را ایفا کنند . نشستهای اینترنتی موقعی نقش یک کنگره فوق العاده را بازی می کنند که یکی از دو نهاد انتخابی سازمان و یا یکسوم اعضای سازمان چنین درخواستی را داشته باشند .

نهادهای سازمان :

1- کمیته مرکزی

کمیته مرکزی ، نهاد هماهنگ کننده سراسری سازمان است که مستقیماً توسط کنگره سازمان و با رای مخفی انتخاب می شود . هر عضو سازمان بی هیچ قید و شرطی می تواند خود را نامزد عضویت در این نهاد کند. اعضای کمیته مرکزی نمی توانند بیشتر از دو دوره متوالی عضو این نهاد شوند . بعلاوه با هدف تامین مشارکت بیشتر زنان در کمیته مرکزی، اولاً 30% ترکیب اعضای این نهاد از نامزدهای زن انتخاب خواهد شد و ثانیاً در شرایط رای مساوی، منتخب زن به جای منتخب مرد وارد کمیته مرکزی خواهد شد.

حقوق و وظایف کمیته مرکزی عبارتند از :

- اجرای مصوبات کنگره ها ، فرآیندها و تصمیمات سازمان

- سخنگویی و اعلام مواضع سازمان در مورد مسائل مختلف در فاصله دو کنگره

- ایجاد هماهنگی و نظارت بر کلیه نهادها و رسانه های سازمان

- ایجاد نهادها و کمیسیونهایی از میان اعضای داوطلب برای پیشبرد بخشهای گوناگون فعالیت سازمان

- پذیرش عضو جدید و یا تعلیق عضویت افراد و گزارش آن به کنگره سالانه . کنگره مرجع نهایی تصمیم گیری در مورد عضویت و یا اخراج اعضا محسوب می شود .

2- کمیسیون نظارت و بررسی شکایات

این کمیسیون نهادی مستقل از کمیته مرکزی می باشد که مستقیماً توسط کنگره انتخاب می شود و هدف آن بررسی کلیه شکایات از عملکرد نهادهای سازمان ، شکایات اعضا از یکدیگر و نظارت بر انطباق عملکرد کمیته مرکزی و کل سازمان با مصوبات سازمانی است . کمیته مرکزی می تواند از اجرای تصمیمات این کمیسیون خودداری ورزد . در چنین شرایطی ، کنگره سازمان رای نهایی را در مورد موضوع مورد مناقشه صادر خواهد کرد .

3- واحدهای پایه

در هر محیط کار یا زیستی که حداقل سه عضو سازمان حضور داشته باشند ، واحد سازمانی میتواند شکل گیرد که کلیه اقدامات مربوط به فعالیت خود در محیط کار یا زیست را با برگزاری مجمع عمومی و با تکیه بر نظر اکثریت هماهنگ و به پیش برده ، حق عضویتها و کمکهای مالی را جمع آوری کرده و اعضای جدید را برای پذیرش نهایی به کمیته مرکزی معرفی می کند .

عضو سازمان در صورت عدم تمایل می تواند در واحد پایه محلی سازماندهی نشود و در ارتباط مستقیم با کمیته مرکزی و یا نهاد یا نماینده معرفی شده از سوی آن قرار گیرد . اما در این صورت باید آگاه باشد که موضع رسمی سازمان در آن محیط کار یا زیست را واحد محلی تعیین می کند .

در شهرها و مناطقی که به دلیل کثرت اعضا نتوان فعالیت سازمانی را با اتکا بر یک واحد پیش برد ، میتوان چندین واحد محلی و شهری ایجاد کرد که در این صورت ، کنفرانس منطقه ای با هدف انتخاب یک کمیته هماهنگی منطقه ای و نیز تصمیم گیری در مورد کل فعالیت سازمان در آن منطقه برپا می شود .

تبصره : شکل گیری واحدها و ارتباط آنها با هم و نیز برپایی کنفرانسها و کمیته های شهری و منطقه ای ، تابعی از شرایط امنیتی و الزامات حفظ جان رفقای سازمان است . از اینرو با در نظر داشت میزان این ریسک ، کمیته مرکزی و کنگره سازمان تصمیمات لازم را اتخاذ خواهند کرد .

حقوق اعضا ، فراکسیونها و گرایشات نظری و سیاسی

1- هر عضو سازمان در صورت مخالفت با این یا آن موضع سازمانی ، می تواند با استفاده از امکانات درونی و بیرونی سازمان مخالفت خود را در آزادی کامل بیان کند . تنها در موارد امنیتی و اطلاعاتی است که کمیته مرکزی می تواند مانع انتشار یک نظر شود . طبیعی است کنگره سازمان می تواند این تصمیم کمیته مرکزی را تائید یا رد کند .

2- هر تعداد اعضای سازمان که فکر می کنند با موضع اکثریت سازمان مخالف هستند و یا فکر می کنند گرایش سیاسی یا نظری متفاوتی دارند ، می توانند اقدام به تشکیل فراکسیون کرده و با استفاده از امکانات درونی و بیرونی سازمان به تبلیغ و ترویج مواضع و گسترش اعضای فراکسیون خویش همت گمارند .

3- فعالیت و عملکرد هر عضو یا فراکسیون نباید مغایر مبانی برنامه‌ی سازمان (شرایط عضویت) باشد. اما در جریان مباحثات تدارکاتی کنگره (و با یک زمانبندی معین) این محدودیت نیز برچیده می‌شود و هر فرد یا گرایشی می‌تواند کلیه نظرات سیاسی خود را حتی اگر با مبانی کلی برنامه سازمان مغایرت داشته باشد، در آزادی کامل به بحث گذارد.

4- موضع و نظر رسمی سازمان در مورد هر مسئله، در کنگره‌ها و دیگر ابزارهای تصمیم‌گیری سازمانی، پس از بحث و تبادل آزادانه اندیشه‌ها، با رای اکثریت تعیین می‌شود. اقلیت سازمانی می‌تواند پس از تصمیم‌گیری کماکان به تبلیغ و ترویج نظرات خود بپردازد و ملزم به اجرای نظر اکثریت نیست.

نظر اقلیت سازمان در مورد بند 4: سازمان ما کلیتی است دربرگیرنده همه اعضای باگرایش‌های گوناگون اعم از اکثریت و اقلیت (یا اقلیت‌ها). بجز مواضع مشترک و عمومی سازمان، مواضعی که بنام اکثریت و یا اقلیت اتخاذ می‌شوند تنها بازتاب‌دهنده مواضع سیاسی - عملی اکثریت یا اقلیت سازمان است. بدیهی است تازمانی که اشتراکات پایه‌ای و جهت‌گیری‌های مشترک وجود دارد، تمایز در مواضع گرایش‌ها بخودی خود نمی‌تواند منفی باشند و نمی‌توانند موجب تضعیف و لطمه زدن به مبارزات مشترک آنها در برابر دشمن طبقاتی مشترک و تضعیف مناسبات رفیقانه اعضای سازمان گردد.

ضمیمه اساسنامه: مبانی کلی برنامه سازمان

۱_ هویت کمونیستی سازمان، که برای برانداختن سرمایه‌داری، درهم شکستن ماشین دولتی بورژوائی و پیروزی سوسیالیسم مبارزه می‌کند.

۲_ خصلت سازمان بمثابه یک حزب کارگری.

۳_ مبارزه در راه سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی از طریق یک انقلاب توده‌ای برهبری طبقه کارگر؛ پیشبرد مبارزه ضد سرمایه‌داری؛ مبارزه برای استقرار حاکمیت اکثریت استثمارشونده بر اقلیت بهره‌کش (دولت نوع کمون) بمثابه دولت آلترناتیو و تنها ضامن انتقال از سرمایه‌داری به سوسیالیسم؛ مبارزه در راه آزادی‌های بی‌قید و شرط سیاسی و حق رأی عمومی.